Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kymmenes jaosto)

6 päivänä helmikuuta 2014*

Ennakkoratkaisupyyntö — Yritysoikeus — Direktiivi 78/660/ETY — Yhtiömuodoltaan tietynlaisten yhtiöiden tilinpäätösten julkistaminen — Kyseisten tilinpäätösten julkistamista koskevien sääntöjen soveltaminen jonkin jäsenvaltion lainsäädännön alaisiin yhtiöihin, jotka kuuluvat sellaiseen konserniin, jonka emoyhtiö on jonkin toisen jäsenvaltion lainsäädännön alainen

Asiassa C-528/12,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka Landgericht Bonn (Saksa) on esittänyt 12.11.2012 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 21.11.2012, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Mömax Logistik GmbH

vastaan

Bundesamt für Justiz,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (kymmenes jaosto)

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja E. Juhász (esittelevä tuomari) sekä tuomarit A. Rosas ja C. Vajda,

julkisasiamies: P. Mengozzi,

kirjaaja: hallintovirkamies K. Malacek,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 14.11.2013 pidetyssä istunnossa esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

— Mömax Logistik GmbH, edustajinaan Wirtschaftsprüfer H. Meichelbeck ja Rechtsanwalt W. Krauß,

— Bundesamt für Justiz, asiamiehenään H.-J. Friehe,

— Saksan hallitus, asiamiehinään T. Henze ja J. Kemper,

— Euroopan komissio, asiamiehinään G. Braun ja K.-P. Wojcik,

päätettyään julkisasiamiestä kuultuaan ratkaista asian ilman ratkaisuehdotusta,

on antanut seuraavan

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

tuomion

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee yhtäältä SEUT 49 artiklan tulkintaa ja toisaalta yhtiömuodoltaan tietynlaisten yhtiöiden tilinpäätöksistä perustamissopimuksen 54 artiklan 3 kohdan g alakohdan nojalla 25.7.1978 annetun neljännen neuvoston direktiivin 78/660/ETY (EYVL L 222, s. 11), sellaisena kuin se on muutettuna 14.6.2006 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2006/46/EY (EUVL L 224, s. 1; jäljempänä direktiivi 78/660), 57 artiklan tulkintaa.

2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa asianosaisina ovat Mömax Logistik GmbH (jäljempänä Mömax Logistik) ja Bundesamt für Justiz (liittovaltion oikeushallintoviranomainen) ja jossa on kyse velvollisuudesta julkistaa 31.3.2009 laadittu tilinpäätös Saksan sähköisessä virallisessa lehdessä.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Unionin oikeus

3 Direktiivin 78/660 47 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Asianmukaisesti vahvistettu tilinpäätös sekä toimintakertomus ja tilintarkastuksen suorittamisesta vastuussa olevien henkilöiden kertomus julkistetaan noudattaen kunkin jäsenvaltion lainsäädännössä säädettyä, [niiden takeiden yhteensovittamisesta samanveroisiksi, joita jäsenvaltioissa vaaditaan perustamissopimuksen 58 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuilta yhtiöiltä niiden jäsenten sekä ulkopuolisten etujen suojaamiseksi, 9.3.1968 annetun ensimmäisen neuvoston direktiivin 68/151/ETY (EYVL L 65, s. 8)] 3 artiklan mukaista menettelyä.

_ _”

4 Saman direktiivin 50 b artiklassa säädetään seuraavaa:

”Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että yhtiön hallinto-, johto- ja valvontaelinten jäsenillä on kollektiivinen velvollisuus varmistaa yhtiölle, että tilinpäätös, toimintakertomus ja 46 a artiklan mukainen selvitys hallinto- ja ohjausjärjestelmästä, jos se annetaan erikseen, laaditaan ja julkaistaan tämän direktiivin ja tarvittaessa [kansainvälisten tilinpäätösstandardien soveltamisesta 19.7.2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1606/2002 (EYVL L 243, s. 1)] mukaisesti hyväksyttyjen kansainvälisten tilinpäätösstandardien vaatimusten mukaisesti. Kyseisten elinten on toimittava niille kansallisessa lainsäädännössä annettujen valtuuksien mukaisesti.”

5 Mainitun direktiivin 57 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Jäsenvaltioiden ei tarvitse, tämän kuitenkaan rajoittamatta [direktiivin 68/151] ja [niiden takeiden yhteensovittamisesta samanveroisiksi, joita jäsenvaltioissa vaaditaan perustamissopimuksen 58 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuilta yhtiöiltä niiden jäsenten sekä ulkopuolisten etujen suojaamiseksi osakeyhtiöitä perustettaessa sekä niiden pääomaa säilytettäessä ja muutettaessa, 13.12.1976 annetun toisen neuvoston direktiivin 77/91/ETY (EYVL 1977, L 26, s. 1)] soveltamista, soveltaa tämän jäsenvaltion lainsäädännön alaisiin yhtiöihin, jotka ovat [konsolidoiduista tilinpäätöksistä perustamissopimuksen 54 artiklan 3 kohdan g alakohdan nojalla 13.6.1983 annetussa seitsemännessä neuvoston direktiivissä 83/349/ETY (EYVL L 193, s. 1)] tarkoitettuja tytäryrityksiä, tilinpäätösten sisältöä, tilintarkastusta ja julkistamista koskevia tämän direktiivin säännöksiä, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) emoyritys on jonkin jäsenvaltion lainsäädännön alainen;

b) kaikki tytäryrityksen osakkeenomistajat tai jäsenet ovat ilmoittaneet suostumuksensa tällaisesta velvollisuudesta poikkeamiseen; tämä ilmoitus on tehtävä kultakin tilikaudelta erikseen;

c) emoyritys on ilmoittanut, että se takaa kaikki tytäryrityksen tekemät sitoumukset;

d) tytäryritys julkistaa b ja c alakohdassa tarkoitetut ilmoitukset direktiivin [68/151] 3 artiklan mukaisesti [noudattaen jäsenvaltion lainsäädännössä säädettyä menettelyä];

e) tytäryrityksen tilinpäätös on sisällytetty konsolidoituun tilinpäätökseen, jonka emoyritys on laatinut direktiivin [83/349] mukaisesti;

f) edellä tarkoitetusta poikkeuksesta ilmoitetaan emoyrityksen laatiman konsolidoidun tilinpäätöksen liitetiedoissa;

g) tytäryritys julkistaa e alakohdassa tarkoitetun konsolidoidun tilinpäätöksen, konsolidoidun toimintakertomuksen ja tilintarkastuksen suorittamisesta vastuussa olevien henkilöiden kertomuksen noudattaen jäsenvaltion lainsäädännössä säädettyä, direktiivin [68/151] 3 artiklan mukaista menettelyä.”

Saksan oikeus

6 Kauppalain (Handelsgesetzbuch, jäljempänä HGB) 264 §:n 3 momentissa, sellaisena kuin sitä sovelletaan pääasiaan, säädetään seuraavaa:

”Tämän alajakson sekä tämän jakson kolmannen ja neljännen alajakson säännöksiä ei sovelleta pääomayhtiöön, joka on emoyrityksen, jolla on [HGB:n] 290 §:n mukainen velvollisuus laatia konsolidoitu tilinpäätös, tytäryritys, jos

1. kaikki tytäryrityksen osakkaat ovat hyväksyneet kyseistä tilivuotta koskevan velvollisuudesta poikkeamisen ja päätös on julkistettu 325 §:n mukaisesti,

2. emoyrityksellä on velvollisuus ottaa tappiot vastattavikseen osakelain (Aktiengesetz) 302 §:n nojalla tai se on sitoutunut tällaiseen velvollisuuteen vapaaehtoisesti ja vastaava ilmoitus on julkistettu 325 §:n mukaisesti,

3. tytäryritys on sisällytetty emoyrityksen konsolidoituun tilinpäätökseen tämän jakson säännösten mukaisesti ja

4. velvollisuudesta poikkeaminen tytäryrityksen osalta

   a) on ilmoitettava emoyrityksen laatiman ja 325 §:n mukaisesti sähköisen virallisen lehden kustantajalle toimittamisen muodossa julkistetun konsolidoidun tilinpäätöksen liitteenä ja

   b) on lisäksi ilmoitettava sähköisessä virallisessa lehdessä tytäryrityksen osalta viittaamalla tähän säännökseen ja emoyrityksen tietoihin.”

7 HGB:n 290 §:n 1 momentin sanamuoto on seuraava:

”Pääomayhtiön (emoyritys), jonka kotipaikka on Saksassa, laillisten edustajien on konsernin tilikauden ensimmäisten viiden kuukauden aikana laadittava edeltävän tilikauden konsolidoitu tilinpäätös ja konsolidoitu toimintakertomus, jos niillä on välillinen tai välitön määräysvalta toisessa yrityksessä

(tytäryritys). Jos emoyritys on 325 §:n 4 momentin ensimmäisessä virkkeessä tarkoitettu pääomayhtiö, edeltävän tilikauden konsolidoitu tilinpäätös ja konsolidoitu toimintakertomus on laadittava konsernin tilikauden ensimmäisten neljän kuukauden aikana."

8 Osakelain, joka on annettu 6.9.1965 (BGBl. 1965 I, s. 1089), sellaisena kuin se on muutettuna 20.12.2012 annetun lain (BGBl. 2012 I, s. 2751) 3 §:llä, 302 §:n 1 momentissa säädetään seuraavaa:

"Silloin kun on olemassa sopimus määräysvallasta tai voittojen luovuttamisesta, toisen sopimuspuolen on korvattava kaikki sopimuksen voimassaoloaikana syntyneet vuotuiset tappiot, ellei näitä tappioita kateta muilla jakamatta jätetyillä voitoilla, jotka ovat kertyneet sopimuksen voimassaoloaikana."

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymys

9 Lutz Service GmbH (jäljempänä Lutz Service) on Lutz-konsernille, jonka päätoimiala on huonekalujen myynti, logistiikkapalveluja toimittavan Mömax Logistikin emoyhtiö.

10 Bundesamt für Justiz määräsi 26.8.2010 päivätyssä ja 1.9.2010 vastaanotetussa kirjeessä Mömax Logistikille kuuden viikon määräajan, jonka kuluessa tämän oli toimitettava Saksan sähköisen virallisen lehden kustantajalle HGB:n 325 §:ssä vaaditut tilinpäätös ja toimintakertomus tilinpäätöspäivän 31.3.2009 osalta ja julkistettava ne kyseisessä virallisessa lehdessä. Mömax Logistik vaati Bundesamt für Justizilta päätöksen oikaisemista 6.10.2010 päivätyllä kirjeellä. Oikaisuvaatimuksessaan se vetosi HGB:n 264 §:n 3 momentissa säädettyyn poikkeukseen sillä perusteella, että Mömax Logistik on sisällytetty Lutz Servicen, jonka kotipaikka on Welsissä (Itävalta), konsolidoituun tilinpäätökseen.

11 Lutz Service laati tilikaudelta 1.4.2008–31.3.2009 konsolidoidun tilinpäätöksen, johon muun muassa Mömax Logistikin tilinpäätös on sisällytetty. Lutz Servicen konsolidoitu tilinpäätös julkaistiin Saksan sähköisessä virallisessa lehdessä. Konsolidoidun tilinpäätöksen liitteessä ilmoitettiin poikkeuksen tekemisestä Mömax Logistikin osalta. Lutz Service sitoutui lisäksi vastaamaan vapaaehtoisesti Mömax Logistikin tappioista 6.9.1965 annetun osakelain 302 §:n mukaisesti. Myös tämä ilmoitus julkistettiin. Lisäksi mainitussa virallisessa lehdessä ilmoitettiin, että Mömax Logistikin osalta käytetään HGB:n 264 §:n 3 momenttiin perustuvaa poikkeusta ja että Lutz Service on tämän emoyritys. Ilmoitus sisälsi viittauksen Lutz Servicen konsolidoidun tilinpäätöksen julkistamiseen. Mömax Logistikin ainoa osakas hyväksyi HGB:n 264 §:n 3 momentissa säädetyn poikkeuksen soveltamisen tilikauteen 1.4.2008–31.3.2009. Osakkaan päätös julkistettiin.

12 Bundesamt für Justiz hylkäsi 13.12.2010 tekemällään päätöksellä Mömax Logistikin esittämän oikaisuvaatimuksen ja määräsi tämän maksamaan 2 500 euron uhkasakon sillä perusteella, että koska kyseisen yhtiön emoyhtiön kotipaikka ei ollut Saksassa, Mömax Logistikia ei voitu vapauttaa tilinpäätöksensä julkistamisvelvollisuudesta HGB:n 264 §:n 3 momentin perusteella, luettuna yhdessä HGB:n 290 §:n kanssa.

13 Mömax Logistik vaati tämän päätöksen muuttamista 27.12.2010 päivätyssä kirjeessä Bundesamt für Justizille osoitetulla uudella oikaisuvaatimuksella. Oikaisuvaatimuksensa tueksi se väitti, että direktiivin 78/660 57 artiklan täytäntöönpano HGB:n 264 §:n 3 momentilla ja HGB:n 290 §:llä oli unionin oikeuden ja erityisesti sijoittautumisvapauden vastainen.

14 Bundesamt für Justiz hylkäsi oikaisuvaatimuksen. Se totesi muun muassa, että tytäryhtiön, jonka emoyhtiön kotipaikka on Saksassa, ja tytäryhtiön, jonka emoyhtiön kotipaikka on jossakin muussa jäsenvaltiossa, erilainen kohtelu on välttämätöntä yleistä etua koskevista pakottavista syistä.

15 Näissä olosuhteissa Landgericht Bonn päätti lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavan ennakkoratkaisukysymyksen:

”Onko sijoittautumisvapautta koskevien määräysten (SEUT 49 artikla) kanssa yhteensopiva sellainen kansallinen lainsäädäntö, jonka perusteella yhtiöt, joihin sovelletaan kyseisen jäsenvaltion lainsäädäntöä, jäävät tilinpäätösten sisältöä, tilintarkastusta ja tilinpäätösten julkistamista koskevien direktiivin [78/660] 57 artiklan – – säännösten soveltamisalan ulkopuolelle ainoastaan siinä tapauksessa, että emoyritykseen sovelletaan saman jäsenvaltion lainsäädäntöä ja emoyritys on tehnyt konsolidoidun tilinpäätöksen tämän jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti?”

Ennakkoratkaisukysymyksen tarkastelu

Tutkittavaksi ottaminen

16 Bundesamt für Justiz ja Saksan hallitus katsovat, että kysymys on luonteeltaan hypoteettinen ja se on näin ollen jätettävä tutkimatta. Tältä osin ne tuovat esiin, että HGB:n 264 §:n 3 momentin soveltamisedellytykset eivät täyty pääasiassa, koska Mömax Logistik ei ole esittänyt kyseessä olevan tilikauden osalta laissa asetetussa määräajassa ilmoitusta siitä, että emoyhtiö vastaa kyseisen tilikauden tappioista, jotta se voi vaatia mainitussa säännöksessä säädetyn poikkeuksen soveltamista.

17 Tässä yhteydessä on muistutettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan SEUT 267 artiklalla luotu menettely on unionin tuomioistuimen ja kansallisten tuomioistuinten välisen yhteistyön väline, jonka avulla unionin tuomioistuin esittää kansallisille tuomioistuimille ne unionin oikeuden tulkintaan liittyvät seikat, joita nämä tarvitsevat ratkaistakseen käsiteltävikseen saatetut asiat (ks. mm. asia C-279/12, Fish Legal ja Shirley, tuomio 19.12.2013, 29 kohta).

18 Olettamana on, että kansallisen tuomioistuimen niiden oikeudellisten seikkojen ja tosiseikkojen perusteella, joiden määrittämisestä se vastaa ja joiden paikkansapitävyyden selvittäminen ei ole unionin tuomioistuimen tehtävä, esittämillä unionin oikeuden tulkintaan liittyvillä kysymyksillä on merkitystä asian ratkaisun kannalta. Unionin tuomioistuin voi jättää tutkimatta kansallisen tuomioistuimen esittämän ennakkoratkaisupyynnön ainoastaan, jos on ilmeistä, että pyydetyllä unionin oikeuden tulkitsemisella ei ole mitään yhteyttä kansallisessa tuomioistuimessa käsiteltävän asian tosiseikkoihin tai kohteeseen, jos kyseinen ongelma on luonteeltaan hypoteettinen taikka jos unionin tuomioistuimella ei ole tiedossaan niitä tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja, jotka ovat tarpeen, jotta se voisi antaa hyödyllisen vastauksen sille esitettyihin kysymyksiin (ks. mm. em. asia Fish Legal ja Shirley, tuomion 30 kohta).

19 Nyt käsiteltävässä asiassa, kuten tämän tuomion 12 kohdasta ilmenee, ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin on ilmoittanut, että Bundesamt für Justiz on hylännyt Mömax Logistikin, joka halusi vedota kansallisessa oikeudessa säädettyyn poikkeukseen velvollisuudesta julkistaa tilinpäätöksensä, oikaisuvaatimuksen sen vuoksi, että Mömax Logistikin emoyhtiön kotipaikka ei ollut Saksassa. Mainittu tuomioistuin ilmoitti myös, että jos pääasiassa kyseessä olevat kansallisen oikeuden säännökset ovat ristiriidassa unionin oikeuden kanssa, Mömax Logistikille määrätty sakko on kumottava.

20 Näin ollen ennakkoratkaisupyyntö voidaan ottaa tutkittavaksi.

Asiakysymys

21 Direktiivin 78/660 50 b artiklasta ilmenee, että yhtiön hallinto-, johto- ja valvontaelinten jäsenten on varmistettava, että tilinpäätös, toimintakertomus ja selvitys hallinto- ja ohjausjärjestelmästä laaditaan ja julkaistaan kyseisen direktiivin ja tarvittaessa asetuksen N:o 1606/2002 mukaisesti hyväksyttyjen kansainvälisten tilinpäätösstandardien vaatimusten mukaisesti.

22 Mainitun direktiivin 47 artiklassa säädetään, että ”asianmukaisesti vahvistettu tilinpäätös sekä toimintakertomus ja tilintarkastuksen suorittamisesta vastuussa olevien henkilöiden kertomus julkistetaan noudattaen kunkin jäsenvaltion lainsäädännössä säädettyä, direktiivin [68/151] 3 artiklan mukaista menettelyä”. Viimeksi mainittu direktiivi on kumottu ja korvattu niiden takeiden yhteensovittamisesta samanveroisiksi, joita jäsenvaltioissa vaaditaan perustamissopimuksen 48 artiklan toisessa kohdassa tarkoitetuilta yhtiöiltä niiden jäsenten sekä ulkopuolisten etujen suojaamiseksi, 16.9.2009 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2009/101/EY (EUVL L 258, s. 11).

23 Direktiivin 78/660 57 artiklan mukaan jäsenvaltioiden ei tarvitse soveltaa tämän jäsenvaltion lainsäädännön alaisiin yhtiöihin, jotka ovat direktiivissä 83/349 tarkoitettuja tytäryrityksiä, tilinpäätösten sisältöä, tilintarkastusta ja julkistamista koskevia direktiivin 78/660 säännöksiä, jos mainitun 57 artiklan a–g alakohdassa luetellut edellytykset täyttyvät. Mainitussa 57 artiklan a alakohdassa on edellytys, jonka mukaan emoyrityksen on oltava jonkin jäsenvaltion lainsäädännön alainen.

24 On selvää, että Saksan liittotasavalta on käyttänyt mainitun direktiivin 57 artiklassa säädettyä mahdollisuutta. HGB:n 264 §:n 3 momentista ja 290 §:n 1 momentista ilmenee kuitenkin, että mainittu poikkeus on varattu vain sellaisille konserneille, joissa tytäryrityksen lisäksi myös emoyritys on sijoittautunut Saksaan.

25 Kun direktiivin 78/660 57 artiklan a alakohdassa on käytetty sanoja ”jonkin jäsenvaltion lainsäädännön alainen”, siinä on ilmoitettu yksiselitteisesti, että sovellettaessa mainitussa artiklassa säädettyä poikkeusta emoyritys voi olla minkä hyvänsä Euroopan unionin jäsenvaltion lainsäädännön alainen eikä ainoastaan sen tytäryrityksen jäsenvaltion lainsäädännön alainen, joka haluaa vedota mainittuun poikkeukseen.

26 Mainittujen sanojen tämän tulkinnan vahvistaa myös se, että toisin kuin kyseisessä emoyritystä koskevassa ilmaisussa, direktiivin 78/660 57 artiklan johdantolauseessa todetaan, että jäsenvaltion ei tarvitse soveltaa mainittuja säännöksiä ”tämän jäsenvaltion lainsäädännön alaisiin” tytäryrityksiin.

27 Silloin kun jäsenvaltio on valinnut mainitun poikkeuksen soveltamisen, se ei voi kohdella kyseisen poikkeuksen soveltamisedellytysten osalta eri tavalla mainittuun valtioon sijoittautuneita emoyrityksiä ja johonkin toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneita emoyrityksiä.

28 Näin ollen pääasiassa kyseessä olevat kansalliset säännökset, joilla rajataan tilinpäätöksen julkistamista koskevan poikkeuksen soveltaminen vain sellaisiin tytäryrityksiin, joiden emoyritys on sijoittautunut samaan jäsenvaltioon kuin nämä tytäryritykset, ovat direktiivin 78/660 57 artiklan a alakohdan sanamuodon vastaisia.

29 Kun edellä esitetty otetaan huomioon, ei ole tarpeen arvioida, ovatko pääasiassa kyseessä olevat kansalliset säännökset yhdessä tarkasteltuina SEUT 49 artiklassa määrätyn sijoittautumisvapauden vastaisia (ks. vastaavasti asia C-456/98, Centrosteel, tuomio 13.7.2000, Kok., s. I-6007, 18 kohta).

30 Näin ollen kysymykseen on vastattava, että direktiivin 78/660 57 artiklaa on tulkittava niin, että se on esteenä sellaiselle jäsenvaltion säännöstölle, jossa mainitun jäsenvaltion lainsäädännön alainen tytäryritys vapautetaan tilinpäätösten sisältöä, tilintarkastusta ja julkistamista koskevien kyseisen direktiivin säännösten soveltamisesta vain, jos myös emoyritys on mainitun valtion lainsäädännön alainen.

Oikeudenkäyntikulut

31 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (kymmenes jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

Yhtiömuodoltaan tietynlaisten yhtiöiden tilinpäätöksistä perustamissopimuksen 54 artiklan 3 kohdan g alakohdan nojalla 25.7.1978 annetun neljännen neuvoston direktiivin 78/660/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna 14.6.2006 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2006/46/EY, 57 artiklaa on tulkittava niin, että se on esteenä sellaiselle jäsenvaltion säännöstölle, jossa mainitun jäsenvaltion lainsäädännön alainen tytäryritys vapautetaan tilinpäätösten sisältöä, tilintarkastusta ja julkistamista koskevien kyseisen direktiivin säännösten soveltamisesta vain, jos myös emoyritys on mainitun valtion lainsäädännön alainen.

Allekirjoitukset